

Sygn. akt II K II K 188/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2019 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant Paulina Stępień

pod nieobecność Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 roku na rozprawie sprawy:

L. O. (O.), syna E. i I. z domu R., urodzonego (...) w O., Czechy

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 lipca 2018 roku w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym urządzeniem A. 6020 z wynikiem - I badanie 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie z wynikiem 0,47 mg/l ora zna urządzeniu A. 6020 (...) z wynikiem – I badanie 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie w wynikiem 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz na urządzeniu Alkometr A 2.0 z wynikiem - I badanie 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0,39 mg/l , prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. Oskarżonego L. O. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i za to, na podstawie art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

I. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 3 (trzech) lat;

II. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł (pięć tysięcy złotych);

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 lipca 2018 r. do dnia wydania wyroku;

IV. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 188/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 lipca 2018 roku oskarżony L. O. około godz. 9:00 , obywatel Czech, będący służbowo w Polsce, chciał wjechać samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), na teren firmy (...) przy ul. (...) w G.. Gdy został zatrzymany przez pracownika ochrony, ten wyczuł od kierującego woń alkoholu i wezwał policję, która przybyła na miejsce. Funkcjonariusze poddali L. O. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie urządzeniem A.

6020 wykazało - I badanie 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie z wynikiem 0,47 mg/l. Na urządzeniu A. 6020 (...) wykazało – I badanie 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie w wynikiem 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Na urządzeniu Alkometr A 2.0 z wynikiem - I badanie 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0,39 mg/l

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego -k. 20; zeznania świadka M. B. -k. 14-15; protokół badania stanu trzeźwości -k. 6,8,10; świadectwo wzorcowania -k. 7,9,10)

L. O. ma wykształcenie średnie, z wykształcenia jest żołnierzem. Pracuje jako operator parku maszynowego. Nie był wcześniej karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego L. O. - k. 19, dane o karalności -k. 39)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie protokołów badania trzeźwości, wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd co do zasady dał wiarę. Oskarżony przyznał się do winy, wyjaśniając, że alkohol spożywał poprzedniego dnia do godzin nocnych. Ilość alkoholu jakiej wypicie zadeklarował, mogła spowodować u niego stwierdzony stan nietrzeźwości.

Wątpliwości nie budziły także zeznania świadka, ani dokumenty zgromadzone w sprawie. Rzetelność i autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Mając na względzie ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony winny jest popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178 a §1 k.k. Prowadził on bowiem samochód po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości. Zawartość alkoholu w jego organizmie wyraźnie przekraczała 0,5 promila we krwi- była bliska promila.

Oskarżony z całą pewnością miał świadomość karalności przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości (na terenie Czech prawo jest w tym zakresie jeszcze bardziej restrykcyjne niż w Polsce). Pijąc poprzedniego dnia do godzin nocnych 5 piw i 5 kieliszków wódki (wg. deklaracji), musiał mieć świadomość, że po 10 godzinach nadal może być nietrzeźwy.

Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwo Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. mając w szczególności na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające, skutkujące uznaniem o braku możliwości warunkowego umorzenia postępowania (o co oskarżony wnioskował), Sąd wziął pod uwagę istotne przekroczenie dopuszczalnej normy co do zawartości alkoholu w organizmie. Nadto oskarżony prowadził pojazd po dość ruchliwej drodze, powodując zagrożenie w ruchu drogowym zarówno dla siebie jak i dla innych uczestników.

Okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego jest jego dotychczasowa niekaralność oraz ustabilizowany tryb życia. Swoistą okolicznością łagodzącą jest także to, że wsiadł za kierownicę po około 10 godzinach od spożycia alkoholu, a nie bezpośrednio po jego spożyciu.

Mając powyższe na uwadze Sąd za zasadne uznał wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Wymierzając karę w tej wysokości Sąd wziął pod uwagę społeczną szkodliwość czynu oraz sytuację majątkową oskarżonego, mającego na wspólnym utrzymaniu z żoną dwoje dzieci. Wobec obowiązkowego świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł, wymierzenie oskarżonemu dodatkowo wyższej kary grzywny byłoby nadmiernie uciążliwe.

Jednocześnie – jak wyżej wskazano - Sąd uznał, że brak jest przesłanek do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Jest on co prawda osobą niekaraną, jednak stan jego nietrzeźwości 0,9 promila w pierwszym badaniu świadczy o większej niż nieznaczna społecznej szkodliwości czynu.

Sąd orzekł także wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, co stanowi minimalny okres, na jaki może być orzeczony ten środek, przy skazaniu za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. Jednocześnie wobec treści art. 42 § 2 k.k. Sąd uznał za wystarczające ograniczenie zakazu do pojazdów kategorii B (do których prowadzenia wymagane jest prawo jazdy kategorii B). Popelniając przestępstwo oskarżony prowadził właśnie taki pojazd. Nadto już tak ograniczony środek karny będzie dla oskarżonego wystarczająco dolegliwy, a jednocześnie umożliwi oskarżonemu kontynuowanie pracy jako operator parku maszynowego (wg. stanowiska obrońcy oskarżony kieruje także samochodami ciężarowymi)

Jak wyżej wskazano, Sąd orzekł także od oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Jednocześnie, wobec istotnego obciążenia finansowego świadczeniem pieniężnym i grzywną oraz z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie.